

Sluttelig foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 98 om Statens Tjenestemænd af 31. Marts 1931. (Aldersgrænse for Dommere).

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1268; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 2325).

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sættes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen-Stevns): Udvalgsflertallet har den Mening, at Spørgsmaalet om Indførelse af en Aldersgrænse for Dommere er et almindeligt Lovgivningsanliggende, og vi kan billige, at en saadan Aldersgrænse nu ogsaa indføres for Dommere, og at den sættes ved 70 Aars Alderen for disses Vedkommende ligesom for andre Embedsmænd. Idet vi altsaa billiger Lovforslagets Hovedpunkt og agter at stemme for dets endelige Vedtagelse her i Tinget, stiller vi dog enkelte Ændringsforslag, som vi meget vil anbefale det høje Ting at vedtage.

Jeg skal først nævne Ændringsforslag Nr. 2 til § 1. Tingets Medlemmer er sikkert paa det rene med, at Dommere i Regelen først i en nogenlunde fremrykket Alder opnaar Beskikkelse som saadanne; de, der beskikkes som Dommere, har i Regelen anvendt en kortere eller længere Aarrække i andre Stillinger i Retsplejens eller Forvaltningens Tjeneste. Allerede i det foreliggende Lovforslag er der taget noget Hensyn hertil, idet det deri bestemmes, at en tidligere Ansættelse som Fuldmægtig hos en Dommer eller Politimester eller en Amtmand i en vis Udstrækning skal komme vedkommende til gode særlig ved Beregningen af hans Pensionsanciennet. Vi finder, at denne Bestemmelse i sig selv er ganske naturlig, men vi ønsker at tilføje en Bestemmelse om, at en tidligere Ansættelse i det kommunale Politie eller i Københavns Overpræsidium paa lignende Maade skal komme vedkommende til gode ved Beregning af Pensionsanciennet.

Dernæst har vi under Nr. 3 stillet et Ændringsforslag til § 2. I denne Paragraf bestemmes, at Præsidenterne for de kollegiale Retter samt Dommere i Højesteret

ved deres Afgang har Ret til en ekstraordinær Pension. Vi foreslaar at udvide denne Bestemmelse til at omfatte ogsaa samtlige Dommere i Landsretterne samt Vicepræsidenten i Sø- og Handelsretten. Under Udvalgsforhandlingerne er der af en Deputation for Landsdommerne, som vi har modtaget, blevet gjort stærkt gældende, at som Forholdene nu er, udfører Landsdommerne i betydelig Udstrækning i en vis Forstand Højesteretsarbejde, og denne Betragtning har vi taget Hensyn til ved det stillede Ændringsforslag.

Jeg skal til Begrundelse for dette yderligere anføre, at der allerede under Sagens Behandling i Folketinget var en vis Stemning for at indføre en saadan Bestemmelse, idet ikke blot et Par af Venstres Udvalgsmedlemmer, men ogsaa det konservative Folkepartis Ordfører udtalte sig stærkt derfor. Vi tør altsaa gøre Regning paa, at naar Lovforslaget kommer tilbage til Folketinget, vil den Bestemmelse, vi her foreslaar, finde indflydelsesrige Fortalere.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 4 til § 3. Saaledes som Lovforslaget er forelagt for os, bestemmer det, at de Dommere, som er fyldt 70 Aar inden den 1. Januar 1934, skal fratræde fra dette Tidspunkt. Vi har fundet Anledning til at indsætte nogle Overgangsbestemmelser, saaledes at Bestemmelsen om Aldersgrænse først faar sin fulde Virkning til den 1. Januar 1936. Naar vi har foreslaaet denne Forandring, er det paa Foranledning af en Henvendelse, som vi har modtaget fra Underdommernes Forening. De ældre Underdommere har gjort den Betragtning gældende, at da Lønningsloven af 1930 ikke gjorde nogen Forandring i de hidtidige Bestemmelser om Aldersgrænsen for Dommere, kommer den foreliggende Lovgivning noget brat og uventet for dem; de bliver nødsaget til at forlade deres Gerning, forlade deres Arbejdsmark til et tidligere Tidspunkt, end de ansaa det fornødent at belave sig paa. Vi har derfor ment, at det var et Billighedshensyn at give de nuværende gamle Dommere et Par yderligere Arbejdsaar.

Disse Ændringsforslag skal jeg tillade mig at anbefale til det høje Tings Vedtagelse.

Rytter: Som det vil fremgaa af Betænkningen, er der et Mindretal, som ikke har kunnet tiltræde Flertallets Stilling. Vort Arbejde i Udvalget er navnlig gaaet ud paa at skaffe saa mange sagkyndige Udtalelser